

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **R. C. i J. S.**

skazanych z art. 291 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 3 lipca 2020 r.

wniosków obrońców skazanych

o wstrzymanie wobec nich wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 października 2019 r., sygn. akt II Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L.

z dnia 4 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

W złożonych kasacjach obrońcy skazanych R. C. i J. S. zawarli jednocześnie wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 października 2019 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 4 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...), powołując w zasadzie tożsamą argumentację na ich uzasadnienie, co uzasadnia łączne rozpoznanie wniosków. Dodatkową argumentację podnieśli w przedłożonych w późniejszym czasie pismach procesowych (wraz z dokumentacją).

W ocenie obu obrońców w zaskarżonym orzeczeniu dokonano oczywiście błędnej kwalifikacji prawnej czynów przypisanych obu oskarżonych, jako przestępstwa z art. 291 § 1 k.k., co jest przedmiotem jednego z zarzutów

kasacyjnych. Zdaniem wnioskodawców już wstępna kontrola zarzutów kasacyjnych (a w szczególności powyższego) może wskazywać na znaczne prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, a w konsekwencji uniewinnienia obu skazanych lub uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Ponadto konieczność wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia wnioskodawcy uzasadnili ciężkim stanem zdrowia skazanych oraz możliwością zarażenia się wirusem COVID – 19 w zakładzie karnym.

Obrońca R. C. argumentował też, iż stan zdrowia oraz sytuacja ekonomiczna jego żony, wymagają obecności i wsparcia skazanego.

W świetle powyższych okoliczności (bardzo szczegółowo opisanych w uzasadnieniach kasacji i udokumentowanych), dolegliwości jakich potencjalnie mogą doznać skazani w wyniku oczywiście niesłusznego zarządzenia wykonania kary jawią się jako znaczne.

Prokurator uznając kasację za oczywiście bezzasadną wniósł o jej oddalenie oraz nieuwzględnienie wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia argumentując, iż okoliczności i dokumenty dotyczące sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej skazani i ich obrońcy mogą podnosić w postępowaniu wykonawczym, albowiem należą one do przesłanek odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności lub zarządzenia przerwy w jej wykonaniu (art. 150 k.k.w., art. 151 k.k.w., art. 153 k.k.w.). W ocenie prokuratora waga i charakter podniesionych zarzutów kasacyjnych nie wskazują na zasadność wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku, bowiem nie istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanych dolegliwości wynikających z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinni doznać wobec zasadności wniesionej kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców skazanych nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa przyczyną, dla której możliwe jest odstępianie od zasady sformułowanej w art. 9 k.k.w., według której orzeczenie staje

się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, i zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k. są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. Nie mogą natomiast stanowić przyczyny wstrzymania wykonania orzeczenia okoliczności związane z ciężkimi skutkami dla skazanego wynikającymi z wykonania orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II KK 410/04).

Podniesione przez obrońców, nawet należycie udokumentowane okoliczności w postaci ciężkiej sytuacji zdrowotnej, rodzinnej i majątkowej skazanych oraz osób dla nich najbliższych, nie stanowią przesłanki wskazującej na konieczność wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. Okoliczności te nie są bowiem przydatne do oceny zasadności podniesionych zarzutów apelacyjnych. Natomiast mogą one być podstawą stosownych wniosków składanych w postępowaniu wykonawczym, w szczególności na podstawie art. 150 § 1 i 2 k.k.w., art. 151 § 1 k.k.w. i art. 153 § 1 i 2 k.k.w.

Zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ów rażący stopień naruszenia oceniany być musi *in concreto*. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już *prima facie* przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017 r. sygn. akt II KK 53/17).

Wstrzymanie wykonania wyroku może nastąpić tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność, a nadto wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 r. sygn. akt V KK 214/04).

Sąd Najwyższy, po dokonaniu wstępnej kontroli kasacji oraz zapoznaniu się z orzeczeniami sądów obu instancji (wraz z uzasadnieniami), apelacjami obrońców i stanowiskiem prokuratora, nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych za oczywiście zasadne, zaś stopnia prawdopo

dobieństwa uwzględnienia kasacji za bardzo wysoki. Okoliczności objęte zarzutami kasacyjnymi nie znalazły akceptacji żadnego z sądów rozpoznających sprawę. Stanowiska skarżących nie podzielił też prokurator, na którym ciąży prawny obowiązek podejmowania czynności procesowych w każdym przypadku rażącego i oczywistego naruszenia prawa.

Odmowa wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia nie przesądza o kierunku ostatecznego merytorycznego rozstrzygnięcia w przedmiocie kasacji wniesionych przez obrońców, które musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Mając powyższe na względzie, postanowiono, jak w sentencji.